

at have videre end at ved Indvielsen eller Afsløringen af Frederik den 7des Statue i Varde den 5te Juni i Aar, da beholdt 10.000 Bestynder deres Hatte paa, da der blev udbragt et Leve for Kongen. Dette er Frugten af Ministeriets Omsorg og Vagt for Kongedømmet og for Christian den 9de, og det er det, jeg drager Ministeriet til Ansvar for, at det kaster en Skygge ind mellem Kongen og Folket, hvor der ellers vilde være et Tillidsforhold, hvis dette Ministerium var borte, eller hvis dette Ministerium fulgte Grundloven. — Saaledes er Tilstanden, som Ministeriet Estrup ved en 10aarig Regjering, ved dets Provisorer, ved dets Være om egen Uundværlighed, ved dets politiske Forsølgelser, ved dets Kommissionsdomme, ved dets pantende Fogder og Auktionsholdere har tilveiebragt. Mine Træk af denne Sommers Begivenheder kunne lettelig forøges, men jeg antager dem for at være gode og tilstrækkelige Grunde for, at Folkethinget forkaster denne foreløbige Finanslov. Jeg tror, at denne Forkastelse rettest sker ved en Dagsorden med Begrundelse af Lovens Ulovlighed. Jeg vil derfor overlevere Thingets Formand Forslag til en saadan Dagsorden.

Formanden (Berg): Den fremsatte Baaftand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen lyder saaledes:

„I det Folkethinget nægter sit Samtykke til det foreliggende Lovforslags Fremme og herved forkaster „Foreløbig Lov“ af 1ste April 1885 om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finansloven for Finansaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886 er givet, hvilken „foreløbig Lov“ er stridende ikke blot mod Grundlovens § 49, men ogsaa mod dens § 25, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er nu dette Forslag, der er til Behandling; det udelukker imidlertid, efter Forslagets Indhold, ikke ogsaa at omtale selve Lovforslaget, da Indholdet af Dagsordenen og Lovforslaget i Virkeligheden falder sammen.

Thomsen: Da jeg begjærede Ordet før, var det, inden den Dagsorden var indbragt, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgtreds (Alberti) nu afleverede, men det gjør forsaavidt ikke meget til Sagen, som det jo fra den høitærede Formands Side er anerkjendt, at det ifølge Dagsordenens Indhold ikke alene er denne, men ogsaa selve det paagjældende Lovforslag, som foreligger til Forhandling. Det har ikke kunnet komme

mig uventet, at man har ønsket tidlig paa Samlingen at bringe Spørgsmaalet om den provisoriske Lov af 1ste April dette Aar under Forhandling; jeg finder det ganske naturligt, jeg finder det ogsaa en ligefrem Konsekvens af det, der er passeret her i denne Sal i forrige Samling. Det kommer mig heller ikke uventet, hvad der nu er udbillet af den ærede Forslagsstiller (Alberti); thi det er jo omtrent det Samme som det, vi ellers ere vante til ved første Behandling af Finanslovsforslaget at høre fra et andet Medlem, det ærede Medlem fra Veire (Holstein). Det er en Gjentagelse, et Udbrag, en Blomstersamling af Alt, hvad der har været sagt paa de forskjellige Møder, af alle de forskjellige Anker, som have været reiste mod Regjeringen, Anker, som imidlertid lige saa ofte have været imødegaaede af de ærede Medlemmer fra Frederiksborg (Dinesen), fra Hjerteminde (N. Andersen) og fra Thisted (Sagd), naar de vare paa disse Møder. Der er imidlertid Noget i denne Diskussion, som er kommet mig noget uventet; i formel Henseende har jeg hadt, jeg vil ikke sige, en Overraskelse, men jeg staar lige overfor en Vansteligghed, thi en hel Del af det, som naturlig ligger for som Gjenstand for Diskussionen, er blevet forhandlet fra den Blads, hvorfra der i Genhold til Forretningsordenen ikke kan tages anden Del i Forhandling end den, der hører til Formandens Virksomhed. Jeg tvivler ikke om, at Formanden har ment, at hans Udtalelser henhørte under Formandens Virksomhed, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det stiller os i den overordentlig store Vansteligghed, at vi ikke kunne optage nogen Diskussion med ham paa den Blads, hvor han sidder, og det er maaske endogsaa vansteligt for mig at kunne faae Lov til at sige, at det er min Opfattelse, at der til Grund for den af den høitærede Formand oplæste Udtalelse maa have ligget en Misforstaaelse af de af den høitærede Conseilspresident fremsatte Ord; thi saaledes som jeg hørte dem, laa der i den høitærede Conseilspresidentens Ord en udtrykkelig Anerkjendelse af Folkethingets Ret til at benytte det private Initiativ efter Grundlovens § 44. Men som sagt, det er jo formelt umuligt at diskutere, hvad der siges fra Formandspladsen. Jeg skal tillade mig kun at nævne det som et Faktum. . .

Formanden (Berg): Det private Initiativ var anerkjendt af den høitærede Conseilspresident, forsaavidt det benyttedes til at vedtage Love; benyttedes det til at forkaste foreløbige Love, nægtedes det Rets-